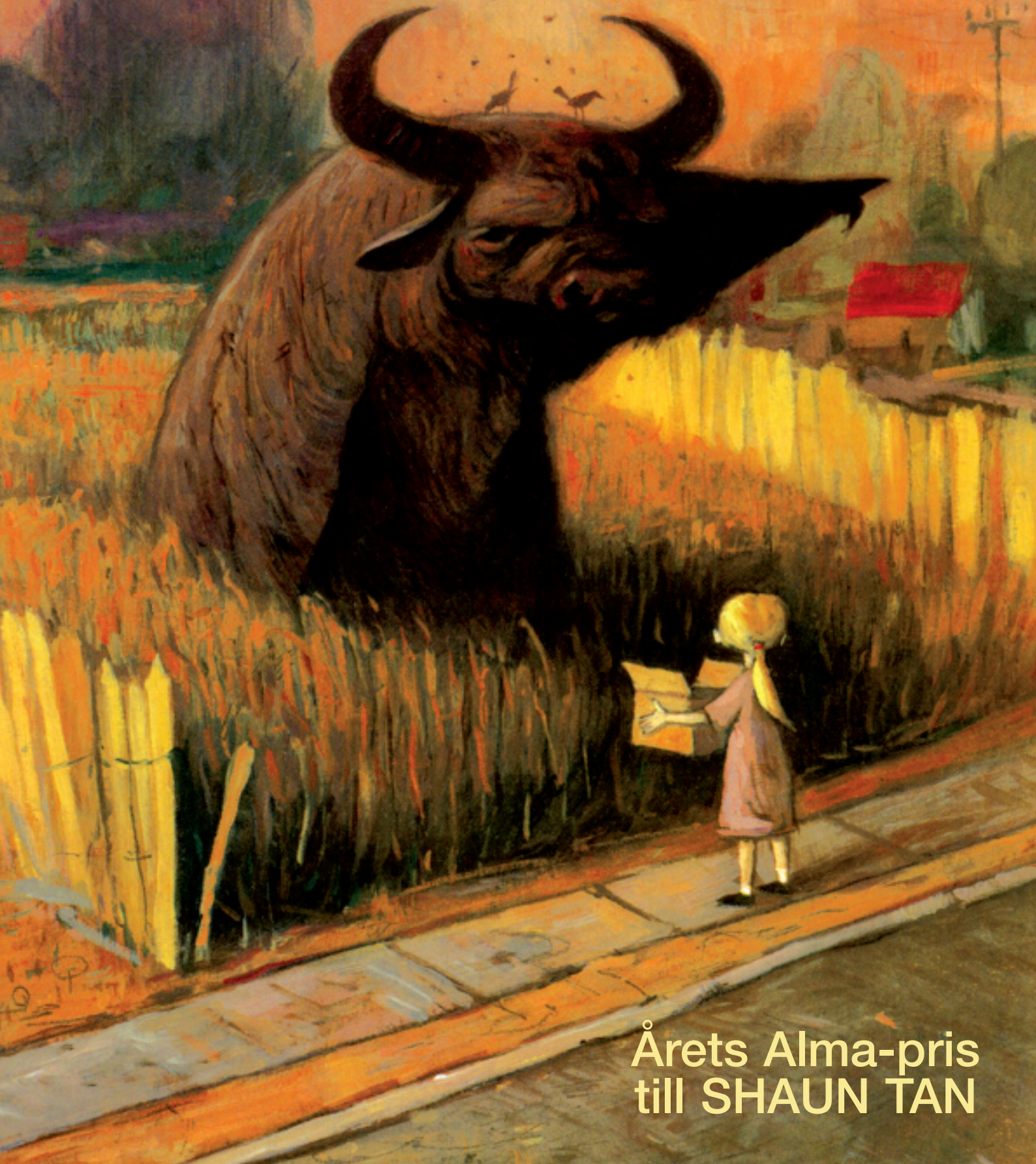

*i*BbY-bladet

nr 2 2011 • Årgång 36

Årets Alma-pris
till SHAUN TAN

Ur samlingen
Tales from outer suburbia, 2008
som kommer på svenska
Kabusa förlag
senare 2011.

alert but not alarmed

IT'S FUNNY HOW these days, when every household has its own intercontinental ballistic missile, you hardly even think about them.

At first they were issued randomly. Back then it was exciting: someone you knew might get a letter from the government, and the truck dropped off their missile the following week. Then every corner house had to have one, then every second house, and now it would look strange if you didn't have a missile next to your garden shed or clothesline.

We understand well enough what they're for, at least in a broad sense. We know that we need to *protect our way of life in an increasingly dangerous climate*. We know that everyone must *participate in upholding our national security* (by taking the pressure of arms-storage facilities) and, most importantly, be rewarded with the feeling that we are *doing our bit*.

It's a modest commitment. We only have to wash and wax our missile on the first Sunday of every month and occasionally pull a dipstick out the side to check the oil level. Every couple of years a tin of paint appears in a cardboard box on the doorstep, which means it's time to remove any rust and give the missile a fresh coat of gunmetal grey.

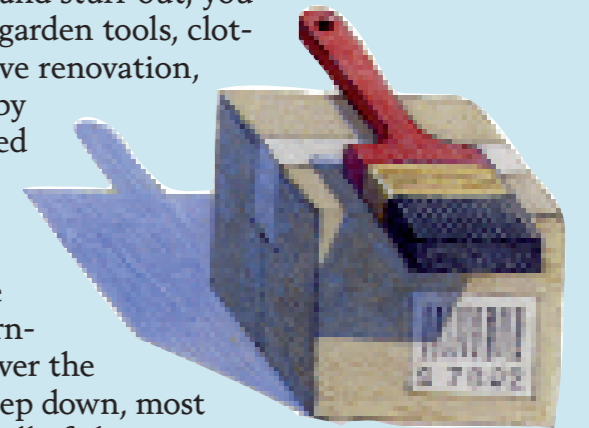
A lot of us, though, have started painting the missiles different colours, even decorating them with our own designs, like butterflies or stencilled flowers. They take up so much space in the backyard, they might as well look nice, and the government leaflets don't say that you *have* to use the paint they supply.

We're now also in the habit of stringing lights on them at Christmas time. You should go up the hill at night to see hundreds of sparkling spires all around, twinkling and flashing.

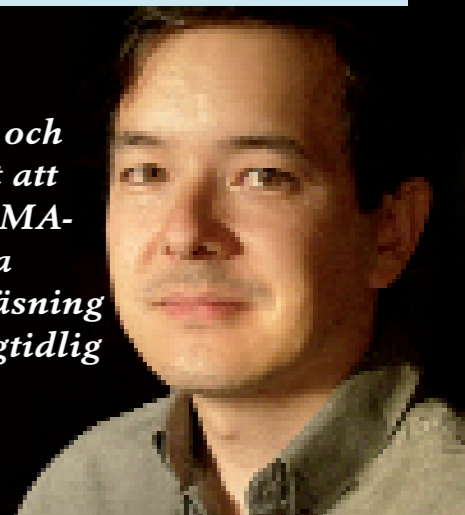
Plus there are plenty of very good *practical* uses for a backyard missile. If you unscrew the lower panel and take the wires and stuff out, you can use the space to grow seedlings or store garden tools, clothes pegs and firewood. With a more extensive renovation, it also makes an excellent 'space rocket' cubby house, and if you own a dog, you'll never need to buy a kennel. One family has even turned theirs into a pizza oven, hollowing out the top part for a chimney.

Yes, we all know there's a good chance the missiles won't work properly when the government people finally come to get them, but over the years we've stopped worrying about that. Deep down, most of us feel it's probably better this way. After all, if there are families in far away countries with their own backyard missiles, armed and pointed back at us, we would hope that they too have found a much better use for them.

Shaun Tan

Att Shaun Tan hör till IBBY-bladets favoriter är ingen hemlighet. Han har förekommit flitigt på Bladets sidor och omslag sen vi "upptäckte" honom 2008. Vi glädjer oss åt att han nu efter Peter Pan-priset också funnit nåd inför ALMA-juryns argusögon. Missa inte möjligheten att se och höra Shaun Tan under pristagarveckan i slutet av maj. Föreläsning på Kulturhuset i Stockholm tisdagen den 24 maj och högtidlig prisutdelning på Konserthuset tisdagen den 31 maj.

Lysande silverstjärnor

I förra numret av IBBY-bladet presenterades vinnaren av årets Peter Pan-pris, *Ankomsten* av den australiensiske konstnären Shaun Tan, som senare också tilldelades ALMA-priset.

Nu är det också klart vilka av 2010 års översatta barn- och ungdomsböcker som får Peter Pans silverstjärnor. Juryn (IBBYs styrelse) fastnade för bilderboken *Förtrollad frukt* av John Kilaka från Tanzania, översatt av Britt Isaksson och utgiven på Hjulets förlag och ungdomsboken *Fredens trummor* av Meshack Asare från Ghana, översatt av Peter Törnqvist, utgiven på Trastens förlag.

Vi gratulerar vinnarna och hälsar författare/illustratörer, översättare och förlag välkomna till prisutdelningen på bokmässan i Göteborg i september.

Förtrollad frukt är Kilakas tredje bilderbok efter *Färsk fisk* (2003) och *Vilken vän!* (2005). Alla tre är djurfabler och sjunger vänskapens och försoningens Höga visa i enkel, humoristisk text och i färgstarka bilder i Tingatinga-måleriets tradition.

Förtrollad frukt handlar om Det underbara trädet fyllt av dignande frukter, som de hungrande djuren inte kommer åt om de inte samarbetar och lär sig att den lilla haren är lika viktig som den stora elefanten. Ntungulu Meng'enyé. Berättelsen bygger på en historia som John Kilaka hört under sitt ständiga gående, cyklande, liftande runt den tanzaniska landsbygden för att samla in historier som håller på att försvinna.

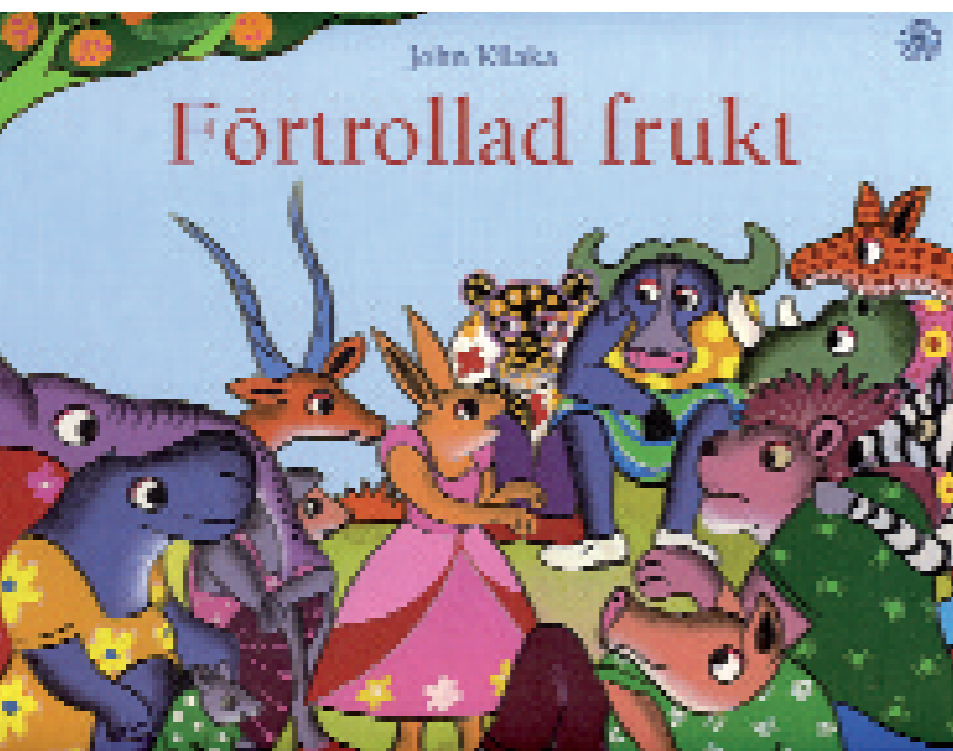

Fredens trummor är en kapitelbok av den internationellt erkände barnboksförfattaren och konstnären Meshack Asare från Ghana. Han är väl representerad på svenska med böcker som *Taiwas kanot*, *Trädets barn* och *Kwajo och bronsgubbens hemlighet*. Och nu alltså hans senaste bok, *The Cross Drums* från 2008 på svenska.

En spännande berättelse i tio kapitel om hövdingesönerna Meliga och Billa från två grannbyar som legat i fejd med varandra sen urminnes tider.

Historien om barnens förmåga att till slut skapa fred och tolerans genom sitt envetna trummande, förstärks och fördjupas av suggestiva, mörka kolteckningar i Asares helt egna stil.

SH

BARNBOKS MÄSSA, 48:E UPPLAGAN

I slutet av mars har våren slagit ut i Bologna och all världens barnboksmänniskor vet att då ska man vara på plats för att låta sig uppslukas av Fiera Internazionale de Libri para Ragazzi. Det mesta är sig likt. I Illustrators café ställer årets temaland Litauen ut sina kvalitetsbilder i öppningsbara boxar på en stor vägg och förra årets HC Andersen-pristagare, Jutta Bauer, får dela utrymme med årets illustratörsutställning.

Och tillkännagivandet av ALMA-priset 2011 till Shaun Tan möts av stormande applåder.

IBBY-bladet bad några insiktsfulla personer om synpunkter på årets mässa. IBBYs ordförande, Ulla Forsén, ALMA-kansliets chef, Erik Titusson och Svenska Tecknares Lennart Eng, tillika medlem av ALMA-juryn.

GLIMTAR FRÅN EN MÄSSA

Barnbokmässan i Bologna ligger en bit från centrum och bussarna ut till mässområdet fylls varje mässdag av barnbokens olika intressenter; de förhoppningsfulla illustratörerna med stora bildmappar, de vana besökarna med bekväma skor och fylld vattenflaska, de ovana på höga klackar, de kostymklädda säljarna ...

Senaste gången jag besökte mässan var för ett femtontal år sedan. Då som intresserad privatperson, nu som IBBY-representant och i gott sällskap av IBBY-bladets redaktör.

Detta år exponerade förlag från cirka 70 länder sin utgivning och åtminstone vid en yttlig betraktelse var det mesta sig likt. (Gissar att e-böcker, läsplattor och annat i digitaliseringens spår fanns att tillgå och förundras över men det var inget jag fördjupade mig i.)

I monter efter monter i de jättelika hangarlika salarna lyser vackra, färgglada bilderböcker mot en men så plötsligt bryts glättigheten av en mer påver monter.

Skillnaderna mellan rika och fattiga är tydliga. Störst utrymme har de västerländska förlagen med USA, Kanada, Storbritannien och Tyskland i spetsen. Från andra världsdelen är det Korea och Brasilien som visar upp en både bred och intressant utgivning av bilderböcker. Varför översätts nästan inga titlar från dessa länder till svenska? När man ser utbudet kan man fråga sig om det snart bara är bilderböcker – och då inte bara för förskoleåldrarna – som förlagen vill eller kan sprida internationellt.

Köpa, sälja, visa upp

Men självklart händer det mycket bakom fasaden. Detta är en köp- och säljmässa. Jag fick möjlighet att gå runt med Vagn Plenge från förlaget Hjulet. Trots mejlkontakter med de förlag som passar Hjulets profil är det viktigt att mötas i Bologna, byta några ord och befästa kontakten.

Själva affären görs dock inte här utan resultatet av ett möte blir oftast att pdf-filer, alternativt tryckta ►

kopior, skickas. Det är vid mötena man plockar fram och visar det som är under planerad utgivning.

Montrarna tycks mest fungera som skyltfönster för att locka nya intressenter och ge nya kontakter.

IBBY och ALMA syns på mässan

Att IBBY international presenterar sig i en monter är en självklarhet och här finns möjlighet att möta IBBY-folk från världens olika delar, knyta kontakter, utbyta artighetsfraser. I vimlet är det nästan omöjligt att sitta ner för djupare samtal. Det är så mycket som pockar på uppmärksamhet och blickarna fladdrar. Men det kändes bra att få ansikte på åtminstone några av medlemmarna i Executive Committe och för mig känns det nu lättare att ta del i den internationella delen av IBBY.

På en effektiv IBBY-pressekonferens meddelades att programmet Children in Crisis fått in 57 000 USD till Haiti och 21 500 USD till Pakistan, pengar som förhoppningsvis kan göra skillnad för barnen. (Och tack alla ni som fortsätter skänka pengar till Children in Crisis!)

Vidare fick vi veta att 59 nomineringar kommit in till HC Andersenpriset 2012 (IBBY Sverige har nominerat Lennart Hellsing och Anna-Clara Tidholm även detta år och vi håller tummarna för att trägen vinner), att 2016 års kongress avhålls i Auckland och 2014 års i Mexico City. Temat för kongressen i London 2012 är Crossing Boundaries, Translations and Migrations. Hela programmet för kongressen ska vara klart i december men redan nu vet man att Shaun Tan är en av gästerna!

Vallfartsort Bologna

Bologna är en barnlitteraturens vallfartsort och jag önskar att alla som arbetar inom barnbokens vidsträckt fält ges möjlighet att besöka mässan åtminstone någon gång. Visst kan en mättnadskänsla infinna sig på tredje dagen men då kan man passa på att besöka någon av mässans utlöpare inne i centrum och samtidigt se lite av själva staden.

Vid de ståtliga gamla byggnaderna, de stora stenbelagda ytorna, den monumentala skulpturgruppen vid Piazza Nettuno i själva hjärtat av staden, presenterades Muminvärlden i en utomhusutställning, en värld som kändes som en lätt och ljus dröm om hav, fria vidder, luft att andas och natur – en sann kontrast till det myllrande stadslivet.

Inne i den vackra Sala Borsa vid samma plats visades bilderböcker från och om Afrika och här kunde man också ta del av föreläsningar och seminarier.

Och icke att förglömma: I denna röda vackra stad finns också ett Morandimuseum och hur mycket god mat och dryck som helst!

Ulla Forsén

OM KOREA MED SVENSKA GLASÖGON

Tillfrågad "om man kunde tänka sig att skriva något om Bologna" är det förrädiskt lätt att svara "javisst". I bakhuvudet har man "det finns massor att skriva om". Sen blir det själva problemet.

Vad? Att välja. Jag tar ... Korea, ett fenomen som ger mig huvudbry.

Den koreanska uppställningen är massiv. Varje år samma sektion i samma hall. Många energiska marknadsförare av massor av böcker. Eftersom hangul är ett för mig helt otillgängligt språk blir det mycket bladdrande och tittande på bilder.

Formen och bilderna, det visuella och formgivningsmässiga spänner över hela registret. Från minutiös realism till vild expressivitet eller surrealism. Här finns allt från otroligt välgjorda, detaljerat illustrerade historieskildringar till rent abstrakta iscensättningar.

För ett par år sedan hittade jag t ex en modernt och kraftfullt gestaltad skildring av labbrättor som det odlades mänskliga kroppsdelar på, ett öra, en näsa en fot.

Vad jag vet om design och illustrationsundervisning i Korea är också att den är både omfattande och krävande. Det märks. Ytan är alltså perfekt i mer än en betydelse. Den speglar både många uttryck och kvalitet.

Samtidigt, och det kan naturligtvis bero på betraktaren, finns det en känsla av distans det är på något sätt svårt att komma nära, att komma in.

I mina mörkaste stunder drabbas jag av föreställningen att det finns sådan bredd i uttrycket för att någon någonstans har bestämt att "vi ska ha bredd" och att denna någon inte finns bland bilderboksmakarna själva. Vi är kanske så vana att förknippa uttryck med personligt temperament och originalitet att konceptet "bredd" inte räcker. Tar man ett steg till för att förstå finns det bra pr-material på engelska, fina kataloger.

När man läser dem börjar det hänga ihop. Beskrivningarna av böckerna ger bilden av ett snävare och mer didaktiskt innehåll i än vad det visuella intrycket förmedlar. Det finns ofta ett tydligt uppsåt eller mål bakom en bok som inte är kopplad till den mångbottnade potential i varje fall jag lägger in i begreppet läslust.

Det här är inte platsen eller utrymmet för att analysera de bakomliggande kulturella skillnaderna som formar mina intryck för så klart är det där det börjar.

För ett par år sedan fick jag besök av Skee Choi på Svenska Tecknares kontor. Det blir en himla skillnad när man träffar en livs levande koreansk bilderboksmakare som har allt det där jag vill möta i en bok; idé, kvalitet, originalitet och ett alldeles eget tilltal.

Det är ingen tillfällighet att det är just hennes böcker som också letat sig hit. Med tanke på den yviga visuella palett Koreanska bilderböcker uppvisar är jag säker på att med tiden fler och fler bilderboksmakare kommer att gå Skee Chois väg och bli synliga på ett alldeles eget sätt. Potentialen är stor.

Lennart Eng

I spänd väntan på meddelandet om vem som fått årets ALMA-pris ser vi fr v jurymedlemmarna Ulla Rhedin och Lennart Eng, Sveriges Italienambassadör Ruth Jacoby, Kulturrådets generaldirektör Kennet Johansson och kanslichefen Erik Titusson, ALMA.

Foto:Jujja Wieslander

VATTENHÅLEN, ALMA-PRISET OCH MÅNGFALDEN

Charlies Bar, The Pink Bar, Candy Bar, eller Calderoni – ja en kär bar har många namn – men i år ställdes många av de tillresta besökarna inför ett chockerande besked – baren var stängd för renovering.

Förvirrade förläggare och andra mässbesökare sökte sig vidare efter nya vattenhål.

Bologna Book Fair öppnade förstås som den skulle. Litauen var årets hedersgäst, vilket märktes både på mässan och på olika platser i staden. Samtida litauisk illustration visades upp i en kreativ och stilig utställning – bilderna doldes bakom luckor som besökarna fick öppna.

Illustrationer skapade under den sovjetiska ockupationen av Litauen (1945–1990) visades på Biblioteka Archiginnasio i stadens centrum. Utställningen och katalogen var mycket intressanta och gav insikter i hur barnböcker användes som såväl sovjetisk kommunistisk propaganda som för att stärka den litauiska nationella identiteten.

Barnlitteraturens fostrande potential tenderar att bli tydligare när vi tittar på böcker i backspegeln, men väcker också frågor om hur barnlitteraturen fostrar i dag.

Tisdagen, prick kl. 13.00, tillkännagavs att Shaun Tan är årets mottagare av Litteraturpriset till Astrid Lindgrens minne. Bland medverkande och besökare på mässan var det ett populärt val och tillkännagivandet genererade stor uppmärksamhet i internationell media. Shaun Tan själv stod i köket i Melbourne, men fick hastigt lämna disken åt sitt öde och ägna natten till att tala med journalister från hela världen.

Vandrar man runt bland de ca 1200 utställarna från 67 olika länder slås man av barnlitteraturens bredd och mångfald. Allt får plats på denna mässa – från konstnärliga projekt i liten utgåva till de senaste storsatsningarna med världsomspännande lansering. Det är dock slående vilken mikroskopisk andel av världens barnlitteratur som når barnen i Sverige.

Det nya vattenhållet då? Jo, illustratörerna med entourage trängdes på Café Rubik, vars ägare hade uppåt titen i lägenhet till stjärnskottet Aljoscha Blau i utbyte mot att han ställde ut sina verk på en av väggarna. Något för en driftig barägare i Göteborg att ta efter?

Erik Titusson

POJKEN och FLICKAN och MUREN

En pojke i rutig skjorta och jympadojor skjutsar en flicka med hästsvans och jympadojor i en kärra nerför en backe. Framför dem en glatt skällande hund, bakom dem en nedgående sol, eller drömmen om en apelsin?

Så ser omslaget till Ulf Starks och Anna Höglunds nya bok *Pojken, flickan och muren* ut. På baksidan ett träd som dignar av apelsiner. Ren och vacker idyll, kan man tycka. Men under trädet skymtar taggtråd i ringar. Och så är det ordet "muren" i titeln.

Vad är det för sorts mur?

Ett svar kommer genast när berättelsen börjar:

Där är muren.

Adham ser den varje morgon när han tittar ut genom fönstret. Varje morgon hoppas han att den ska vara försvunnen. Men den är kvar, lika grå och dyster som vanligt.

Och så hög att man inte kommer över den.

På andra sidan ligger huset där dom bodde förut. Där finns gården med apelsiner, oliver och timjan...

Ja, vuxna läsare förstår genast att de är i Palestina och att den dystra muren är den som Israel byggt på ockuperad mark

Barnläsaren förstår att det handlar om en familj som tvingas bo någonstans där de inte vill bo.

Adham och hans syster Sulafa, som har svårt att gå själv, har ingen skola att gå i på fel sida muren. De leker med en hund i stället, kastar boll och läser dikter tillsammans, dikter om fåglar, moln, mullbärsträd och längtan. Sulafa önskar sig en apelsin från gården på andra sidan muren

Då ska jag ordna det, säger Adham.

Han vet inte hur, bara att. Det tar sin tid, det är inte lätt, faktiskt också farligt. Men han ordnar det.

Med apelsinerna kommer skrattet tillbaka till syskonen, och hoppet. Sulafa skriver en dikt om apelsinkär-

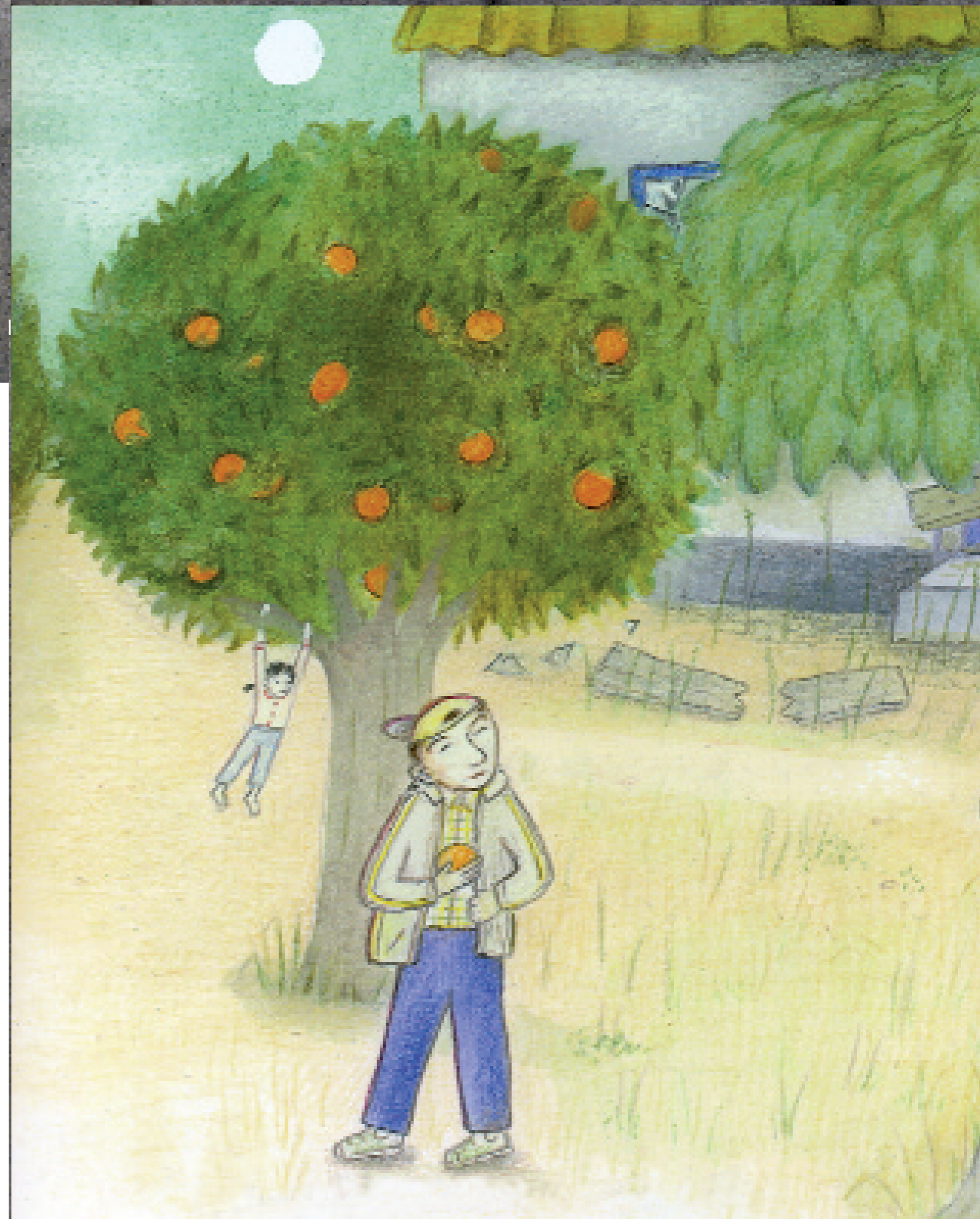
norna som ska bli till träd som ska växa sig starka och en dag välta muren.

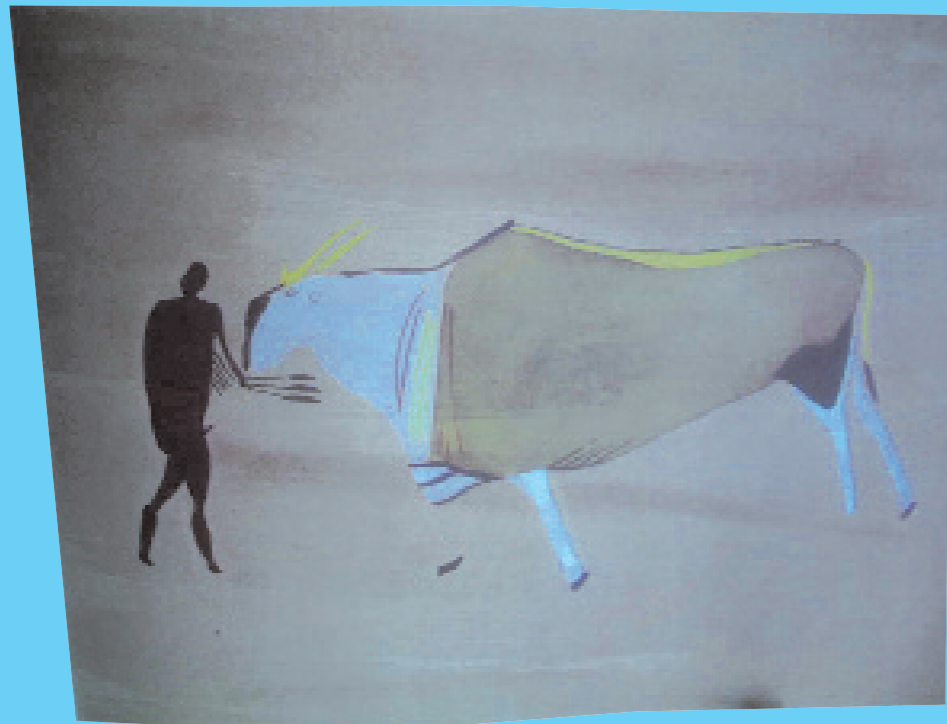
Det är en klassisk äventyrsberättelse i det lilla formatet som Ulf Stark och Anna Höglund gjort, med en saklig ton och poetiska perspektiv som får både ord och bild att lysa.

Att det är en politisk bok är ingenting som står skrivet någonstans och det är väl därför den känns så viktig. Berghs förlag i Stockholm har gett ut den i samarbete med Bokförlaget Dar-Al-Muna.*

Annika Holm

* Dar-Al-Muna är ett svenskt-arabiskt barnboks-förlag i Stockholm, som leds av eldsjälens Mona Henning.

Grottmålning från nordvästra Sydafrika

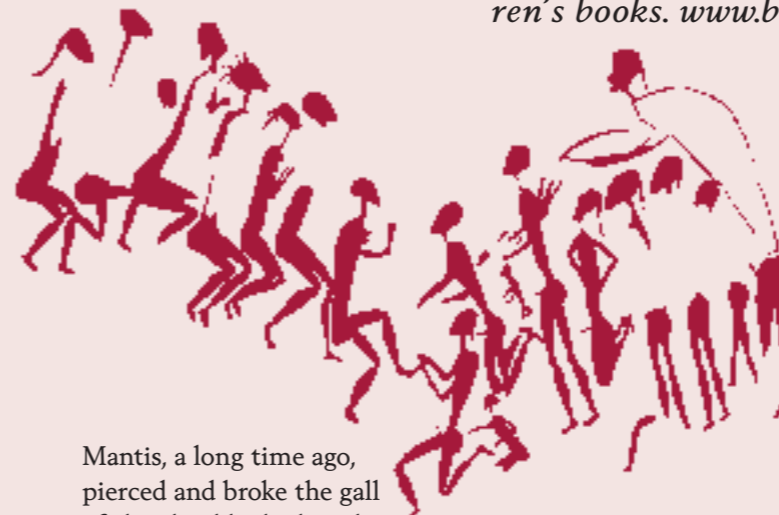
The Moon is a Feather

Vinjetbilder av Peter Slingsby från hans bok *Rock Art from Western Cape*

*Berättelsenätverket The Milk Star Stories,
som startade som ett resultat av den lyckade satsningen
på afrikanska barnböcker på bokmässan i Göteborg 2010 börjar ta form.*

*En av de första texterna som skickades in
var denna San-berättelse från slutet av 1800-talet,
som vi tack vare Lesley Beake och Jay Heale nu fått glädjen
att publicera i IBBY-bladet. Se vidare Bookchat, the website for South African child-
ren's books. www.bookchat.co.za.*

Mantis, a long time ago,
pierced and broke the gall
of the eland he had made.
The gall broke over his head
and he couldn't open his eyes.
It was like night.

And in this way
he crawled along on his knees.
He felt with his hands,
he felt with his hands
the place along which he was crawling.

And feeling with his hands he reached a bare place,
a vlei upon which ostriches gather and play
when they awake and it is warm.
Feeling with his hands
he reached the bare place of the ostriches.
Feeling with his hands,
he discovered an old feather,
a long white wing feather.

He lifted it up,
he lifted it up,
he drew it across his lips to wet it.
He wiped his eyes with it,
opened his eyes
and looked up.

And he threw the feather up.
He exclaimed:
"You shall stick fast to the sky,
you shall become the Moon.
You must shine.
The Sun must set.
It is you, the Moon,
who must shine at night.
When you shine,
you lift up from the people
the darkness that is deep.
The Sun rises
and the people go after the game, yes.
You must shine
when the Sun has set,
at night."

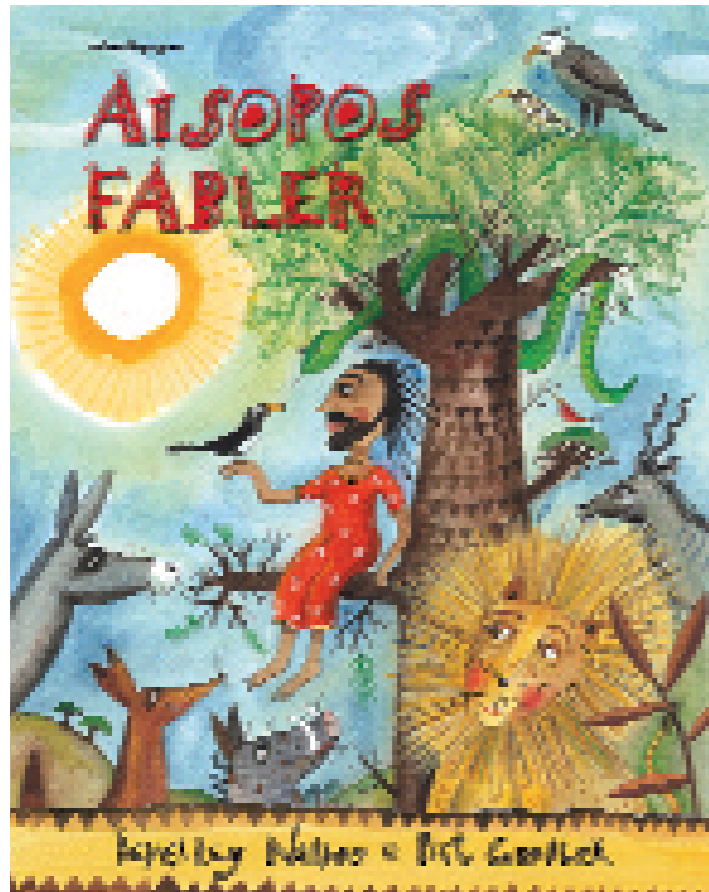
This story was written by Lucy Lloyd from the dictation of han-kass'o on the 25th and 26th of October, 1879, who had heard it from his maternal grandmother kammi, and from his mother, xabbi-an. The previous year, the same storyteller had dictated in full the myth of how Mantis created the eland, of which the tale here offered is an episode. For the sake of clarity, some explanations given later by ?han-kass'o have been added to the body of the story. The arrangement in short lines does not intend to present the narrative as a poem – although it certainly has poetic qualities – but to reproduce the short utterances that are one of the main characteristics of the storytelling style of the xam. The original manuscript of the story is in the department of Manuscripts and Archives of the University of Cape Town.

J. M. de Prada-Samper

I fablernas värld

Aisopos i Sydafrika

Beverley Naidoo•Piet Grobler, Aisopos fabler.
Övers: Birgitta Gahrton, Rabén & Sjögren 2011

Enligt traditionen var Aisopos en slav från Grekland, vars fabler har överlevt i flera årtusenden. Den sydafrikanska författaren Beverley Naidoo funderade över varför det fanns så många afrikanska djur i hans fabler och att hans berättelser mer liknade traditionella afrikanska historier, ofta utan lyckligt slut. Hon bestämde sig för Aisopos var en nordafrikan, som tagits till fånga och skickats som slav till Grekland.

Nästa steg var att bearbeta fablerna, göra dem ännu mer sydafrikanska. Rävorna blev listiga schakaler, vildsvinen gjordes till vresiga vårtsvin, det finns lejon, springbock, kudu, gamar och apor.

Men de 16 berättelserna är i grunden desamma. De handlar om list och dumhet, om högmod och fall, om fiendskap och samarbete och om alla djurs plats i tillvaron. Och alla har en sensmoral på slutet: *Tänk först och handla sen. Det är tryggare att vara vänner än fiender eller En liten vän kan också vara en mycket viktig vän.*

Beverley Naidoos texter är uttrycksfulla, lakoniska, humoristiska. Men det som gör boken till ett så fullödigt konstverk är samspelet med Piet Groblers bilder. Stora helsidesillustrationer till nästan alla fablerna, mängder av detaljer, mönster runt alla textsidorna och fåglar förstås – Groblers signum – överallt. Färgstarkt, spännande, bladdervänligt.

Se bara bilden till Naidoos förord där en bunden Aisopos förs bort från Afrika på ryggen av en leopard.

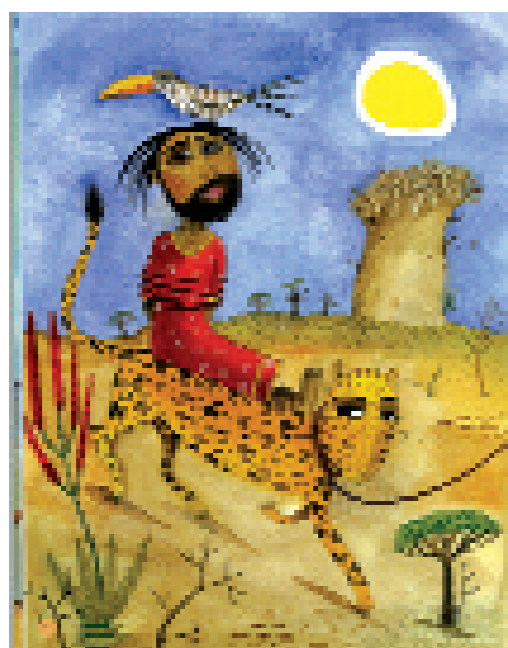
SH

Lejonet och vårtsvinet

Luften var tung. När de tittade upp mot de höga träden som kantade vattenhållet, såg de att det satt en rad gamar där. De väntade lugnt på att få se vem som skulle förlora. Lejon och vårtvin blev förskräckta.

"Det är nog bäst att vi blir sams", grymtade Lejon.

"Du har rätt min vän", instämde Vårtvin. "Vem vill slåss och bli mat åt gamar?"

International Board on Books for Young People
Ansvarig utgivare och redaktör Sven Hallonsten
Formgivning Eva Alge
Redaktionsråd Annika Holm
Tryckt hos CM-digital Tryck, Stockholm,
maj 2011
www.ibby.se

Ulla Forsén, ordförande. *Invald 2010*
Plantagegatan 15, 413 05 Göteborg
Mobil 070 83 43 503
E-post uforsen@gmail.com

Birgitta Alm, vice ordförande, *Invald 2010*
Olympiavägen 38, 122 40 Enskede
Tel bostad 08- 648 91 47
Mobil 073 210 78 49
E-post bia.alm@glocalnet.net

Gertrud Widerberg, sekreterare *Invald 2009*
Linnebacka 20, 457 95 Grebbestad
Tel arb 031- 368 33 19
Mobil 0702 44 12 34
E-post gertrud.widerberg@kultur.goteborg.se

Pia Cronholm, kassör, medlemsregister. *Invald 2010*
Tideliugatan 27, 118 69 Stockholm
Tel bostad 08- 644 86 44
E-post pia.cronholm@gmail.com

Gallie Eng. *Invald 2010*
Lövholmsvägen 19, 117 65 Stockholm
Mobil 070 66 183 77
E-post gallie.eng@gmail.com

Mats Kempe, rapportör Bookbird. *Invald 2009*
Sjövägen 8, 136 49 Haninge
Mobil 0762 19 58 22
E-post tilltheendoftheday@hotmail.com

Andrea Räder, ansvarig hemsidan. *Invald 2010*
Götabergsgatan 6B, 411 34 Göteborg
+46 760821272
E-post andrea@andrea.nu

Ingrid Källström. *Invald 2011*
Tantogatan 45 2 tr, 118 42 Stockholm.
Mobil 076 2418264 / 076 1231423
e-post: ikallstrom@spray.se

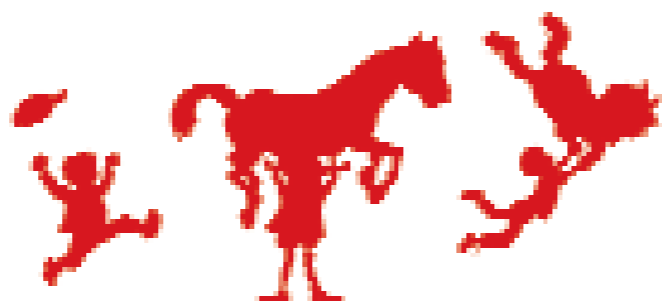
Karin Mossed. *Invald 2011*
Storsjövägen 54, 120 59 Årsta. 0707 106409
e-post: karin@xpublishing.se

Redaktör IBBY-bladet:
Sven Hallonsten 0707 35 34 97
e-post: hallonsven@gmail.com

Revisor Lena Widerberg
E-post widerberg@auktionskompaniet.com

E-post till IBBY Sverige info@ibby.se
Hemsida www.ibby.se
Plusgiro 55 77 87 – 9 Årsavgift enskild 200 kr,
bibliotek, organisationer 400 kr

OMSLAGET: "The water buffalo". Bild av ALMA- och Peter Pan- pristagaren Shaun Tan till hans kortnovell med samma namn i "tales from outer suburbia", 2008. På svenska (Kabusa) hösten 2011

ALMA visar vägen

Vi föräldrar vill det allra bästa för våra barn. Det gäller även i valet av barn- och ungdomsbokslitteratur. Men tiden är den stora bristvaran – att hinna orientera sig i den samtida barnboksutgivningen. I min generation återvänder vi därför ofta till den egna barndomens pärlor från 70-talet.

Men ALMA-priset har kommit att bli en av de allra viktigaste instanserna för att lyfta fram den riktigt bra barn- och ungdomslitteraturen som skapas just nu, i vår tid, i världen. De senaste årens förhållandevis unga pristagare har förhoppningsvis flera av sina allra bästa verk framför sig – författarskap som vi kan fortsätta att följa.

En bok av ALMA-pristagaren borde bli en självklar julklapp/födelsedagspresent till barnen på samma sätt som nobelpristagarens böcker ofta är till oss vuxna. Ändå har det ibland känts svårt att hitta ALMA-pristagarnas böcker i en vanlig svensk bokhandel. Men kanske håller någonting nu på att hända.

När jag söker på AdLibris hittar jag sju böcker av Kitty Crowther (pristagare 2010), två har redan kommit ut i år, 2011. Av Sonya Hartnett (pristagare 2008) fanns två böcker på svenska innan hon fick priset. Tyvärr såg jag aldrig till någon ordentlig lanseringskampanj. Dock har ytterligare fyra böcker dykt upp. Senast såg det lilla förlaget Atrium till att *Torsdagsbarn* nu finns tillgänglig.

Årets pristagare, Shaun Tan, finns på svenska tack vare ett annat litet förlag, Kabusa. Och fler kommer till hösten. Men han har länge funnits på norska. De stora förlagen borde alltså ha känt till honom. Och ändå valt bort honom?

Av min personliga favorit, Ryoji Arai (pristagare 2005), finns endast två böcker på svenska. Det var flera år sen de kom ut ...

Det är inte vi bokläsare som vill ha det hastigt massproducerade eller ett fyrkantigt formattänkande. Det är marknaden.

ALMAs katalog över de nominerade barnboksskaparna borde ligga mitt bland alla föräldratidningar på landets BVC-mottagningar. Det är en vägvisare till den litterära start – den litterära skatt – som vi vill ge våra barn.

Mats Kempe

BARN BERÄTTAR

En studie av 10-åringars syn på läsning och bibliotek.

En verklig guldgruva är denna rapport från Svensk Biblioteksförningens verksamhetsgrupp för barns och ungas läsning. Bygger på ett stort antal intervjuer med barn från olika delar av Sverige.

Rapporten är skriven Åse Hedemark fil.dr. i biblioteks- och informationsverksamhet i Uppsala och kan beställas från Biblioteksförningen.

UTMANING OCH INSPIRATION

Internationella biblioteket i Stockholm har givit ut en liten handbok i mångspråkigt biblioteksarbete för barn och ungdomar. Fylld av fakta, råd, tips och idéer om hur man kan förbättra jobbet bland barn med andra modersmål än svenska. Väl illustrerad.

Författare: Anna Gustafsson

Observerat!

ETT STORT OCH VARMT TACK TILL IBBY SVERIGE

och till er alla! Jag är naturligtvis oerhört hedrad och glad över att få Gulliverpriset och över att tillhöra den illustra skara som har tilldelats detta förnämliga pris.

Den roll som IBBY har som introduktör av barnböcker från andra språk och andra kultursfärer i vår lilla ankdamn är oerhört viktig, liksom naturligtvis arbetet i motsatt riktning. Jag hoppas att IBBY ska fortsätta att hävda barnbokens betydelse för barnen och för oss vuxna och jag ska dra mitt blygsamma strå till stacken (som revisor)!

Lena Lundgren

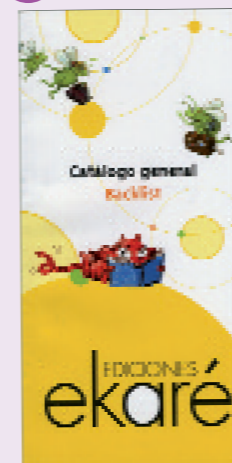
ABC – AFRICA BOOKS CHILDREN

På barnboksmässan i Bologna pågick en del aktiviteter inne i själva stan bl.a. en utställning av Afrikanska barnböcker på Sala Bursa. En ambitiös genomgång av de senaste 25 årens utgivning på franska, engelska och italienska med stöd av en vacker och innehållsrik katalog som än så länge bara finns på italienska. En omfattande litteraturlista ger många tips.

EDICIONES EKARÉ

Detta lilla kvalitetsförlag från Venezuela med utlöpare i Spanien är ett måste på barnboksmässan i Bologna. Alltid på samma plats med eldsjelen Carmen Diana i spetsen har de ständigt nya spännande, välillustrerade böcker att visa upp. Deras katalog är dubbelspråkig (spanska/engelska) och borde kunna ge även svenska förlag ett eller annat tips. Ekaré är ett lokalt etniskt ord från Venezuela som betyder, nyheter, sann historia eller legend. ALMA-pristagaren Banco del Libro är tätt kopplad till Ediciones ekaré.

En hälsning till all världens bokälskare från en annorlunda bokcirkel i Australien på näst sista sidan i Shaun Tans märkvärdiga bok *Tales from outer suburbia*.

Warm Regards from our Tuesday Afternoon Reading Group!